

La macroeconomia. La producció: què és el PIB?

- Què? Però, aviam, qui és aquesta Kate?
- Una amiga anglesa de la meva germana que té una botiga allà. Ha vist els collarets que faig i diu que li encanten!
- Què dius ara! Estic flipant. T'has de comprar alguna cosa per celebrar-ho. Què et semblaria... un MP3?
- No ho sé.
- No, no, no. Un ordinador amb pantalla gegant!
- Vols dir?
- No. Una moto!
- Una moto, però què dius?
- Primer l'he de convèncer perquè em vengui els collarets a la botiga de Londres.
- Seria una bomba.
- Sí. He quedat amb ella aquesta tarda.
- Hi anirem!
- Com que "hi anirem"? Tu i quants més?
- Tu deixa-m'ho a mi.

El desenvolupament econòmic d'un país se sol mesurar a través del producte interior brut, que calcula tot el que aquest país produeix en un període de temps i que mostra la capacitat que té per satisfer les necessitats de les persones que hi viuen. Però com es mesura? Si en una economia molt bàsica l'única activitat econòmica fos la pesca, segurament mesuràriem el PIB segons el nombre de peixos pescats. Però si a més aquesta economia construeix cases, cultiva fruita i fabrica barques, en quina unitat mesuràriem el producte? La solució és mesurar-ho en diners, sumant el valor monetari de tot el que s'ha produït.

El producte interior brut se sol calcular trimestralment i és com un termòmetre de l'activitat econòmica d'un país. Si el producte interior brut creix, les empreses produeixen més, contracten treballadors, disminueix l'atur, s'augmenten els ingressos domèstics i l'Estat recapta més impostos. Quan el producte interior brut baixa, les empreses produeixen menys, acomiaden personal, disminueixen els ingressos econòmics a les llars i, per tant, disminueix el consum i l'Estat recapta menys impostos.

- Look this one, is beautiful, al·lucinant! Com es diu "al·lucinant" en anglès?
- Smashing.
- Smashing!
- I see... It's really wonderful.
- Yes, yes, very wonderful!
- Oh, yes!
- Us voleu calmar?
- And this?
- Ohhh! This one is lovely!

- Digues-li que s'emprovi aquest...
- That is made for you!
- Ei, però tu no havies suspès l'anglès? Què t'ha passat?
- Que jo he nascut per vendre, Irene, que no entens res!
- Wow... I'm really impressed.
- Aquesta s'ho enduu tot, què t'hi jugues?
- Do you like it?
- Absolutely!! I think I will take all of them.
- All of them? De debò? Sorry. I mean, will you?
- Yes!
- I aquest, de regal! Per a la reina d'Anglaterra! For the Queen, for the England.

El producte interior brut es pot calcular de diverses maneres. La més habitual és aquesta: **PIB = C + I + D + X - M**. Però vegem-ho per parts. "C" és el consum privat, el que les famílies han gastat en roba, menjar, lleure, etc. "I" és la inversió, el que les famílies, les empreses i l'Estat han destinat a invertir. La instal·lació de màquines noves, la construcció d'infraestructures públiques o la compra de l'habitatge familiar són exemples d'inversió pública i privada. "D" significa les despeses de l'Estat, que es comptabilitzen a partir del que l'Estat ha gastat per pagar els serveis i els salaris de les persones que treballen directament per a ell. "X" són les exportacions. Un exemple: es fabriquen un milió de cotxes, dels quals se'n venen 700.000 al país mateix i els altres 300.000, a l'estranger. En calcular el producte interior brut comptabilitzaríem a "C", consum, els 700.000 cotxes que s'han consumit al país. I comptabilitzaríem a "X", exportacions, els altres 300.000. "M" vol dir importacions. Un altre exemple: si en una economia s'han comprat dos milions de mòbils, però només 500.000 s'han fabricat al país, el consum real de dos milions de mòbils el comptabilitzaríem a consum, "C", però quan arribéssim a les importacions, "M", restaríem el milió i mig de mòbils importats, fet que ens deixa un saldo de 500.000 mòbils realment produïts al país.

- Has estat increïble, Leo, de debò... Què? Que vols un tant per cent de les vendes? Per ser el meu representant a l'estranger? Això, ens donaran el Premi Nacional a l'Exportació! Va, m'ho penso i te'n dic alguna cosa, va bé? Et deixo.

En resum, l'indicador més utilitzat per mesurar el desenvolupament econòmic d'un país és el PIB, i com més gran sigui, com més produeixi un país, en principi més benestar material tindrà la població, ja que podrà satisfer un consum més alt de béns i serveis.